

Bediüzzaman'ın şehid akraba ve talebeleri



Bediüzzaman hayatı boyunca; ehl-i imanın ve yaşadığı mekânların hukukunu muhafaza için filî gayretlerinin yanısıra, te'lif ettiği şaheserleriyle de kutsî bir vazifeyi deruhte etmiştir.

Özellikle Birinci Dünya Savaşı sırasında, Rus ve Ermeni güçleriyle çarpışarak şehiden vefat eden bir çok akrabasının da olduğunu bizzat anlatanlardan öğreniyorduk. Bu mübarek hanedana mensup değerli hususiyetler mevcuttur.

Şöyle ki: Bu mübarek hanedanın içinde yer alan fertlerin çoğunun çocuklarının isimleri genellikle aynıdır.

Çoğu şehid olarak vefat etmiştir.

Hepsi de dindar, mübarek, temiz ve nezih insanlar olarak hayatlarını sürdürmüşler ve sürdürmektedirler.

Bu mübarek hanedanın doğup büyüüp yaşadığı menzil, köy ve beldelerin dünyanın bir takım olumsuzluklarından uzak yerler olması da dikkatle düşünülmesi gereken bir husustur.

YEĞENİ UBEYD

Bediüzzaman Hazretleri, Başet'in zirvesinde kaldığı yıllarda okuttuğu talebeleri arasında yeğeni Ubeyd de bulunuyordu. Ubeyd, mensup olduğu mübarek ve asil hanedandan Sofi Mirza'nın yaş sırasına göre birinci evlâdı olan Durriye (Durri) Hanımın tek oğludur. Bediüzzaman'ın öz yeğenidir.

Nurs Köyü'nü ikiye ayıran dereden akan suda gark olarak şehiden vefat eden Durriye Hanımın, oğlu Ubeyd de, (Nursî hanedanına mensup bir çok kişinin şehit olarak vefat etmesi gibi) dayısı Bediüzzaman'la birlikte Birinci Cihan Harbi'nde Rus ve Ermenilerle çarpışırken Bitlis Kalesi dibinde şehiden vefat etmiştir.

ALİ ÇAVUŞ UBEYD'İN ŞEHADETİNİ ANLATIYOR

“Üstadın yeğeni Ubeyd, benim yanımdaydı. Gecenin çok yağışlı ve karanlık oluşundan diğer arkadaşlarımızı pek seçemiyorduk. Üstad bozuk tüfekte ateş etmeye çalışıyor, uğraşıyordu, ama bütün çabalarına rağmen tüfek bir türlü çalışmıyordu. Bu arada Üstada birkaç mermi isabet etti. Biri hançerine, biri sigara tabakasına, diğeri omzuna değdi. Kurşunlar kendisine değip isabet ettikten sonra Üstad çok kızarak tüfeğin namlusundan tutup taşa vurdu. Tüfek kırıldı. Bu sefer kılıcını çekti ve çembere doğru saldırıya geçti. Ben peşinden gittim. Ubeyd de benim peşimden geldi. Diğer arkadaşlar yavaş kaldılar ve karanlığın da etkisinden bizi kaybetmişlerdi. Üstad bir şeyler okuyordu ve kılıcını sallayarak çemberi yarıyordu. O arada yağmur gibi gelen kurşunlar, ne hikmetse bize hiç değmiyordu. Hatta çember o kadar daralmıştı ki, isteseydiler bizi elle bile tutabilirlerdi. O hâlâ saldırmaya devam ederken birden Ubeyd vuruldu. Ubeyd

bana 'Ali ben vuruldum' dedi. Ben de Üstad'a; 'Üstadım Ubeyd vuruldu' dedim. Üstadımız ne döndü, ne de cevap verdi. O hâlâ okuyup kılıcı sallamaya devam ediyordu. Ubeyd birkaç adım daha atarak yere düştü. 'Ali' dedi. 'Benim kemerimde biraz para var, gel onları al' dedi. Ben de şimdi onun zamanı değil deyip Üstada; 'Üstadım Ubeyd düştü ve düştüğü yere yıkılıp kaldı' dedim. Üstad yine bana cevap vermedi. Ben Üstadı takip etmeye devam ettim. O hâl bir saate yakın devam etti. Daha sonra çemberi yarmayı başardık. Gecenin karanlığından dolayı farkında olmadan yüksek bir kayanın üzerine çıkmıştık. Üstad bulunduğu yere oturarak kılıcı yere vurup iki eliyle kabzasından tuttu ve kafasını üstüne bırakıp daldı. Sonra kafasını birden kaldırarak iki elini yukarı kaldırıp; 'Oh, oh, Elhamdülillah Ubeyd yerini buldu' dedi."

NUR'UN ŞEHİD TALEBELERİ

Bir kış günü Bursa'da bulunduğum mekânın penceresinden bakarken, Nur'un o şehid kahramanlarını tahattüre dalmıştım. Hayalim, Gevaş'ın dağ yamaçlarında şehid olan Molla Habib'i aramıştı. Sonra da; Denizli Hapsi'nin, soğuk, ufûnetli, rutubetli ve kalın duvarları arasında hastalanarak hastaneye kaldırılıp, orada şehid olan İslamköy'lü Hafız Ali Efendi'nin vefatı, ruhumu derinden hüzne gark etmişti.

Bir de Aziz Üstad için "Canım sana kurban olacak" diyerek hiss-i kabl'el vuku istihracıyla, önceden şehid olacağını ifade eden, Denizli Nur kahramanlarından Hasan Feyzi Efendi'nin şehadetine kilitlenmişti ruhum.

Sonra da, istikamet şehidi, Binbaşı Asım Bey'i tahattur etmiştim.

Düşmana karşı kahramanca savaşan talebeleri arasında "Bir sır kâtibi" olan Molla Habib, daha sonra, Üstad'la birlikte, Van ve çevresine çekildiğinde, Gevaş mıntıkasında çarpışmaya devam ederken, Talebesi ve harb arkadaşı olan Molla Habib'i, Gevaş'ın dağ yamaçlarında şehid veriyordu.

Biz de bugün o şehid kahramanları bir defa daha rahmetle anıyor, onların şefaatlerine mazhar olmayı diliyoruz.